

L'error Badalona

«Després de fer-lo tan gran com a amenaça, Albiol ha resultat ser el nom de tots els errors de l'esquerra»

Després de dies d'incertesa sobre qui seria el nou alcalde de Badalona, avui s'ha revelat la incògnita. Quan tot semblava apuntar a un acord sobre la botzina de les forces progressistes per barrar el pas al candidat del PP, Xavier García Albiol, les esquerres no s'han posat d'acord i la vara ha anat a parar -per segona vegada- al regidor conservador.

El cas de Badalona és un bon retrat d'alguns mals ingredients que massa vegades cuina l'esquerra. Un excés de retòrica -que pot acabar sent molt esgotadora si no ve acompanyada de talent-, tacticismes de curta volada i una manca de generositat per assolir els objectius finals que amaga amb prou feines la mesquinesa d'aparells partidaris.

El PSC ha mostrat els tics propis d'una estructura acostumada a governar durant massa anys amb una còmoda hegemonia que ja no té en moltes institucions. Delata la manca de reflexos d'una maquinària que es resisteix a fer dissabte i li costa passar a comportar-se com una força més d'una aliança més gran.

Es podrien trobar paral·lelismes entre l'actitud del PSC badaloní i la lleugeresa amb què Pedro Sánchez va gestionar les converses amb els socis imprescindibles per governar després de les primeres eleccions espanyoles del 2019. Això deixant de banda l'incident de l'exalcalde Àlex Pastor que va portar a aquesta crisi i que deu dir alguna cosa sobre algunes escoles de quadres.

Guanyem Badalona ha exposat també altres mancances. La temptació maximalista, l'atracció per dur les coses al límit i la manca de cintura davant les exigències de la realitat política recorden també la falta d'habilitat de la direcció de Podem durant les converses per formar un nou executiu a Espanya, que haguessin pogut concloure amb una derrota en bloc de tot el camp progressista.

La manca d'una cultura de coalició continua sent un tret de la nostra política, que sembla regir-se encara per una mentalitat de jugador de pòquer en què l'acord -que, quan s'aconsegueix, és sempre al darrer instant- suposa una claudicació i cal intentar sempre agenollar l'adversari, encara que aquest sigui -ja té nassos- un aliat imprescindible. A Badalona, la realitat ha posat tothom al seu lloc. I Albiol? Després de fer-lo tan gran com a amenaça, ha resultat ser el nom de tots els errors de l'esquerra.